

Pasaje din MANA

20 august

Prov. 15:1:

1 Un răspuns blând potolește mânia,
dar o vorbă aspră ațâță mânia.

Prov. 25:15:

15 Prin răbdare se înduplecă un
voievod și o limbă dulce poate
zdrobi oase.

1 Cor. 9:19-22:

19 Căci, măcar că sunt slobod față
de toți, m-am făcut robul tuturor, ca
să câștig pe cei mai mulți.

20 Cu iudeii m-am făcut ca un iudeu,
ca să câștig pe iudei; cu cei ce sunt

sub Lege m-am făcut ca și când aș fi fost sub Lege (măcar că nu sunt sub Lege), ca să câștig pe cei ce sunt sub Lege;

21 cu cei ce sunt fără Lege m-am făcut ca și cum aș fi fost fără lege (măcar că nu sunt fără o lege a lui Dumnezeu, ci sunt sub legea lui Hristos), ca să câștig pe cei fără lege.

22 Am fost slab cu cei slabi, ca să câștig pe cei slabi. M-am făcut tuturor totul, ca, oricum, să măntuiesc pe unii din ei.

2Cor. 12:6:

6 Chiar dacă aș vrea să mă laud, n-aș fi nebun, căci aș spune adevărul,

dar mă feresc, ca să n-aibă nimeni despre mine o părere mai înaltă decât ce vede în mine sau ce aude de la mine.

Jud. 8:1-3:

1 Bărbații lui Efraim au zis lui Ghedeon: „Ce înseamnă felul acesta de purtare față de noi? Pentru ce nu ne-ai chemat când ai plecat să te lupți împotriva lui Madian?” Și au avut o mare ceartă cu el.

2 Ghedeon le-a răspuns: „Ce-am făcut eu pe lângă voi? Oare nu face mai mult culesul ciorchinelor rămase în via lui Efraim decât culesul întregii vii a lui Abiezer?

3 În mâinile voastre a dat Dumnezeu

pe căpeteniile lui Madian: Oreb și Zeeb. Ce-am putut face eu deci pe lângă voi?” După ce le-a vorbit astfel, li s-a potolit mânia.

1 Sam. 10:27:

27 S-au găsit însă și oameni răi, care ziceau: „Ce ne poate ajuta acesta?” Și l-au disprețuit și nu i-au adus niciun dar. Dar Saul s-a făcut că nu-i aude.

1 Sam. 11:7,12-15:

7 A luat o pereche de boi, i-a tăiat în bucăți și le-a trimis prin soli în tot ținutul lui Israel, zicând: „Oricine nu va merge după Saul și Samuel își va vedea boii tăiați la fel.” Groaza

Domnului a apucat pe popor, care a pornit ca un singur om. ...

12 Poporul a zis lui Samuel: „Cine zicea: ‘Saul să domnească peste noi?’ Dați înapoi pe oamenii aceia, ca să-i omorâm.”

13 Dar Saul a zis: „Nimeni nu va fi omorât în ziua aceasta, căci astăzi Domnul a dat o izbăvire lui Israel.”

14 Și Samuel a zis poporului: „Veniți și să mergem la Ghilgal, ca să întărim acolo împărăția.”

15 Tot poporul s-a dus la Ghilgal și au pus pe Saul împărat, înaintea Domnului, la Ghilgal. Acolo, au adus jertfe de mulțumire înaintea Domnului și Saul și toți oamenii lui Israel s-au veselit foarte mult acolo.

1 Sam. 25:18-37:

18 Abigail a luat îndată două sute de pâini, două burduri cu vin, cinci oi pregătite, cinci măsuri de grâu prăjit, o sută de turte de stafide și două sute de legături de smochine. Le-a pus pe măgari

19 și a zis slujitorilor săi: „Luați-o înaintea mea și eu voi veni după voi.” N-a spus nimic bărbatului ei Nabal.

20 Ea a încălecat pe un măgar, a coborât muntele pe un drum tufos și iată că David și oamenii lui se coborau în fața ei, așa că i-a întâlnit.

21 David zisese: „În zadar am păzit tot ce are omul acesta în pustie de

nu s-a luat nimic din tot ce are, căci mi-a întors rău pentru bine.

22 Dumnezeu să pedepsească pe robul său David cu toată asprimea dacă voi mai lăsa să rămână până la lumina zilei pe cineva de parte bărbătească din tot ce este al lui Nabal!”

23 Când a zărit Abigail pe David, s-a dat jos repede de pe măgar, a căzut cu fața la pământ înaintea lui David și s-a închinat până la pământ.

24 Apoi, aruncându-se la picioarele lui, a zis: „Eu sunt de vină, domnul meu! Îngăduie roabei tale să-ți vorbească la urechi și ascultă cuvintele roabei tale.

25 Să nu-și pună domnul meu

mintea cu omul acela rău, cu Nabal, căci, cum îi este numele, așa este și el; Nabal (Nebun) îi este numele, și este plin de nebunie. Și eu, roaba ta, n-am văzut pe oamenii trimiși de domnul meu.

26 Acum, domnul meu, viu este Domnul și viu este sufletul tău, că Domnul te-a oprit să verși sânge și să te ajuți cu mâna ta. Vrajmașii tăi, cei ce vor răul domnului meu, să fie ca Nabal!

27 Primește darul acesta pe care-l aduce roaba ta domnului meu și să se împartă oamenilor care merg după domnul meu.

28 Iartă, te rog, vina roabei tale, căci Domnul va face domnului meu o

casă trainică; iartă, căci domnul meu poartă războaiele Domnului și niciodată nu va fi răutate în tine.

29 Dacă se va ridica cineva care să te urmărească și să vrea să-ți ia viața, sufletul domnului meu va fi legat în mănunchiul celor vii la Domnul Dumnezeuul tău și să arunce cu praștia sufletul vrăjmașilor tăi.

30 Când va face Domnul domnului meu tot binele pe care ți l-a făgăduit și te va pune mai-mare peste Israel,

31 atunci nu va avea domnul meu nici mustrări de cuget și nici nu-l va durea inima că a vărsat sânge degeaba și că s-a răzbunat singur.

Și când va face Domnul bine domnului meu, adu-ți aminte de

roaba ta.”

32 David a zis Abigailei:

„Binecuvântat să fie Domnul

Dumnezeul lui Israel, care te-a trimis
astăzi înaintea mea!

33 Binecuvântată să fie judecata ta

și binecuvântată să fii tu, că m-ai

oprit în ziua aceasta să vărs sânge

și mi-ai oprit mâna!

34 Dar viu este Domnul Dumnezeu

lui Israel, care m-a oprit să-ți fac rău,

că, dacă nu te-ai fi grăbit să vii

înaintea mea, n-ar mai fi rămas

nimic din ce este al lui Nabal până

la lumina zilei de mâine.”

35 Și David a luat din mâna Abigailei

ce-i adusesese și i-a zis: „Suie-te în

pace acasă; vezi că ți-am ascultat

glasul și te-am primit bine.”

36 Abigail a ajuns la Nabal. Și tocmai el dădea în casa lui un ospăț ca un ospăț împărătesc; inima îi era veselă și era beat mort. Ea nu i-a spus nimic, nimic, până la lumina zilei.

37 Dar dimineața, după ce trecuse beția lui Nabal, nevastă-sa i-a istorisit ce se întâmplase. Inima lui Nabal a primit o lovitură de moarte și s-a făcut ca o piatră.

2Sam. 3:28-37:

28 David a aflat apoi și a zis:

„Nevinovat sunt eu și împărăția mea pe vecie înaintea Domnului de sângele lui Abner, fiul lui Ner.

29 Sângele acesta să cadă asupra lui Ioab și asupra întregii case a tatălui său! Totdeauna să fie în casa lui Ioab cineva atins de o scurgere de sămânță sau de lepră, sau care să se rezeme în cârjă, sau să cadă ucis de sabie, sau să ducă lipsă de pâine!”

30 Astfel, Ioab și fratele său Abișai au omorât pe Abner pentru că omorâse pe fratele lor Asael în lupta de la Gabaon.

31 David a zis lui Ioab și întregului popor care era cu el: „Rupeți-vă hainele, încingeți-vă cu saci și bocșiți-vă înaintea lui Abner!” Și împăratul David mergea în urma sicriului.

32 Au îngropat pe Abner la Hebron.

Împăratul a ridicat glasul și a plâns la mormântul lui Abner, și tot poporul plângea.

33 Împăratul a făcut următoarea cântare de jale pentru Abner și a zis: „Să moară Abner cum moare un mișel?

34 N-aveai nici mâinile legate, Nici picioarele puse în lanțuri Ai căzut cum cade cineva înaintea celor răi!” Și tot poporul a plâns și mai mult după Abner.

35 Tot poporul s-a apropiat de David ca să-l facă să mănânce ceva cât era încă ziuă, dar David a jurat zicând: „Să mă pedepsească Dumnezeu cu toată asprimea dacă voi gusta pâine sau altceva înainte

de apusul soarelui!”

36 Lucrul acesta a fost cunoscut și plăcut la tot poporul; toți au găsit că era bine ce făcuse împăratul.

37 Tot poporul și tot Israelul au înțeles în ziua aceea că Abner, fiul lui Ner, nu fusese ucis din porunca împăratului.

2 Sam. 20:16-22:

16 Atunci, o femeie înțeleaptă a început să strige din cetate:

„Ascultați, ascultați! Spuneți, vă rog, lui Ioab: ‘Apropie-te până aici, căci vreau să-ți vorbesc!’”

17 El s-a apropiat de ea, și femeia a zis: „Tu ești Ioab?” El a răspuns: „Eu sunt.” Și ea i-a zis: „Ascultă vorbele

roabei tale.” El i-a răspuns: „Ascult.”

18 Și ea a zis: „Odinioară era obiceiul să se spună: ‘Să întrebăm în Abel!’ Și totul se isprăvea astfel.

19 Eu sunt una din cetățile liniștite și credincioase din Israel, și tu cauți să pierzi o cetate care este o mamă în Israel! Pentru ce ai nimici tu moștenirea Domnului?”

20 Ioab a răspuns: „Departe, departe de mine gândul să nimicesc sau să dărâm!

21 Nu este așa! Dar un om din muntele lui Efraim, numit Șeba, fiul lui Bicri, a ridicat mâna împotriva împăratului David; dați-l înapoi numai pe el, și mă voi depărta de cetate.” Femeia a zis lui Ioab: „Iată,

capul lui îți va fi aruncat peste zid.”
22 Și femeia s-a dus și a înduplecat
pe tot poporul cu înțelepciunea ei;
au tăiat capul lui Șeba, fiul lui Bicri,
și l-au aruncat lui Ioab. Ioab a sunat
din trâmbiță; s-au împrăștiat de
lângă cetate și fiecare s-a dus în
cortul lui. Și Ioab s-a întors la
Ierusalim, la împărat.

1 Împ. 3:24-28:

24 Apoi a adăugat: „Aduceți-mi o
sabie.” Au adus o sabie înaintea
împăratului.

25 Și împăratul a zis: „Tăiați în două
copilul cel viu și dați o jumătate
uneia și o jumătate celeilalte.”

26 Atunci, femeia al cărei copil era

viu a simțit că i se rupe inima pentru copil și a zis împăratului: „Ah, domnul meu, dă-i mai bine ei copilul cel viu și nu-l omorî!” Dar cealaltă a zis: „Să nu fie nici al meu, nici al tău; tăiați-l!”

27 Și împăratul, luând cuvântul, a zis: „Dați celei dintâi copilul cel viu și nu-l omorâți. Ea este mama lui.”

28 Tot Israelul a auzit de hotărârea pe care o rostise împăratul. Și s-au temut de împărat, căci au văzut că înțelepciunea lui Dumnezeu era în el, povățuindu-l în judecățile lui.

Fapte 16:3:

3 Pavel a vrut să-l ia cu el și, după ce l-a luat, l-a tăiat împrejur, din pricina

iudeilor care erau în acele locuri,
căci toți știau că tatăl lui era grec.

Filip. 1:10-22:

10 ca să deosebiți lucrurile alese,
pentru ca să fiți curați și să nu vă
poticniți până în ziua venirii lui
Hristos,

11 plini de roada neprihănirii, prin
Isus Hristos, spre slava și lauda lui
Dumnezeu.

12 Vreau să știți, fraților, că
împrejurările în care mă găsesc mai
degrabă au lucrat la înaintarea
Evangheliei.

13 În adevăr, în toată curtea
împărătească și pretutindeni aiurea,
toți știu că sunt pus în lanțuri din

pricina lui Isus Hristos.

14 Și cei mai mulți din frați,
îmbărbătați de lanțurile mele, au și
mai multă îndrăzneală să vestească
fără teamă Cuvântul lui Dumnezeu.

15 Unii, este adevărat,
propovăduiesc pe Hristos din pizmă
și din duh de ceartă; dar alții, din
bunăvoință.

16 Aceștia din urmă lucrează din
dragoste, ca unii care știu că eu
sunt însărcinat cu apărarea
Evangheliei;

17 cei dintâi, din duh de ceartă,
vestesc pe Hristos nu cu gând curat,
ci ca să mai adauge un necaz la
lanțurile mele.

18 Ce ne pasă? Oricum: fie de ochii

lumii, fie din toată inima, Hristos este propovăduit. Eu mă bucur de lucrul acesta și mă voi bucura.

19 Căci știu că lucrul acesta se va întoarce spre mântuirea mea prin rugăciunile voastre și prin ajutorul Duhului lui Isus Hristos.

20 Mă aștept și nădăjduiesc cu tărie că nu voi fi dat de rușine cu nimic, ci că acum, ca totdeauna, Hristos va fi proslăvit cu îndrăzneală în trupul meu, fie prin viața mea, fie prin moartea mea.

21 Căci, pentru mine, a trăi este Hristos și a muri este un câștig.

22 Dar, dacă trebuie să mai trăiesc în trup, face să trăiesc; și nu știu ce trebuie să aleg.

Fapte 23:6-10:

6 Pavel, ca unul care știa că o parte din adunare erau saduchei, iar alta farisei, a strigat în plin sobor:

„Fraților, eu sunt fariseu, fiu de fariseu; din pricina nădejzii în învierea morților sunt dat în judecată.”

7 Când a zis vorbele acestea, s-a stârnit o neînțelegere între farisei și saduchei, și adunarea s-a dezbinat.

8 Căci saduchei zic că nu este înviere, nici înger, nici duh, pe când fariseii le mărturisesc pe amândouă.

9 S-a făcut o mare zarvă, și câțiva cărturari din partida fariseilor s-au sculat în picioare, au început o

ceartă aprinsă și au zis: „Noi nu găsim nicio vină în omul acesta; dar dacă i-a vorbit un duh sau un înger?” ...

10 Fiindcă gâlceava creștea, căpitanul se temea ca Pavel să nu fie rupt în bucăți de ei. De aceea a poruncit ostașilor să se coboare, să-l smulgă din mijlocul lor și să-l ducă în cetățuie.

Fapte 21:20-25:

20 Când l-au auzit, au proslăvit pe Dumnezeu. Apoi, i-au zis: „Vezi, frate, câte mii de iudei au crezut și toți sunt plini de râvnă pentru Lege.

21 Dar ei au auzit despre tine că înveți pe toți iudeii care trăiesc

printre neamuri să se lepede de Moise, că le zici să nu-și taie copiii împrejur și să nu trăiască potrivit cu obiceiurile.

22 Ce este de făcut? Negreșit, mulțimea are să se adune, căci vor auzi că ai venit.

23 Deci, fă ce-ți vom spune noi. Avem aici patru bărbați, care au făcut o juruință.

24 Ia-i cu tine, curățește-te împreună cu ei și cheltuiește tu pentru ei, ca să-și radă capul. Și astfel vor cunoaște toți că nu este nimic adevărat din cele ce au auzit despre tine, ci că și tu umbli întocmai după rânduială și păzești Legea.

25 Cu privire la neamurile care au

crezut, noi am hotărât și le-am scris
că trebuie să se ferească de
lucrurile jertfite idolilor, de sânge, de
dobitoace sugrumate și de curvie.”